

Nhận định:

ĐẢNG VIÊN CỘNG SẢN LÊ HIẾU ĐĂNG ĐÃ PHẢN TỈNH THẬT HAY CHỈ LÀ CÒ MỒI CHO ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM?

Thiện Ý.

Tôi đã đọc kỹ bài **“Viết trong những ngày nằm bệnh”** của đồng môn cựu sinh viên luật khoa Lê Hiếu Đăng, một đảng viên cộng sản, được đăng tải trên trang Web của Beauxit Việt Nam và sau đó được phát tán rộng rãi trên mạng internet toàn cầu.

Nội dung bài viết đảng viên CS Lê Hiếu Đăng đã đưa ra những nhận thức lại quá khứ về mình, về đảng và chế độ Việt cộng sau 45 năm vào **“Đảng”**, theo **“Đảng”** nhưng đã không thực hiện được mục tiêu lý tưởng cộng sản chủ nghĩa mà một thời tuổi trẻ Lê Hiếu Đăng đã hăng say lao vào. Trái lại, sau nhiều thập niên độc quyền thống trị đất nước, áp đặt một chế độ độc tài toàn trị cộng sản chủ nghĩa, trái với ý muốn của nhân dân, **“Đảng ta”** đã làm băng hoại niềm tin của nhân dân và của chính các đảng viên cộng sản và làm suy đồi toàn diện đất nước.

Từ nhận thức về quá khứ và nhờ thực tiễn suy đồi toàn diện 38 năm qua, đảng viên CS Lê Hiếu Đăng đã **“Phản tỉnh”** và công khai nói lên sự **“phản tỉnh”**, bất bình, phẫn nộ, đôi chút hối tiếc của mình (vì bị **“Đảng”** *phỉnh gạt, phản bội lý tưởng*). Nhìn đến tương lai, CSVLK Lê Hiếu Đăng đã công khai bày tỏ lập trường, thái độ chọn lựa dứt khoát về những vấn đề căn bản của Đất nước (*Vấn đề đa nguyên, đa đảng, vấn đề độc lập, dân chủ, tự do hạnh phúc...*). Đồng thời cá nhân Lê Hiếu Đăng đã hạ quyết tâm phải làm cái gì khác hơn trong những năm tháng còn lại của cuộc đời (*gần đất xa trời*), bất chấp mọi hậu quả. Cái khác hơn đó là đề nghị, kêu gọi mọi người, nhất là những người **“đồng chí”** trước đây cùng tham gia **“Phong trào sinh viên, học sinh đấu tranh chống Mỹ-Thiệu”** dưới sự lãnh đạo của **“Đảng ta”**, đã đến lúc cần can đảm công khai **“phản tỉnh”** (*đừng giấu mặt nữa*), để quy tụ thành một lực lượng chính trị đối trọng và đối lập xây dựng với đảng Cộng sản Việt Nam, tạo tiền đề sớm hình thành **“chế độ đa nguyên, đa đảng, dân chủ pháp trị”** thay thế **“chế độ nhất nguyên, độc đảng, độc tài toàn trị”** hiện nay, để xây dựng, phát triển toàn diện đất nước và bảo vệ Tổ Quốc trước hiểm họa ngoại xâm. Một cách cụ thể, đảng viên CS phản tỉnh Lê Hiếu Đăng đề nghị hình thành một đảng chính trị đối lập lấy tên là **“Đảng Dân Chủ Xã Hội”** chẳng hạn.

Trong mấy tuần qua công luận trong và ngoài nước đã quan tâm đặc biệt đến bài **“Viết trong những ngày nằm bệnh”** của đảng viên CS Lê Hiếu Đằng. Đã có hai luồng dư luận trái ngược: người tin thì cho rằng đảng viên cộng sản Lê Hiếu Đằng **“Phản tỉnh thật”**; người không tin thì nghi ngờ rằng **“phản tỉnh giả”**, làm **“cò mồi”** theo chỉ thị ngầm của đảng Cộng sản Việt Nam (CSVN).

Theo nhận định của chúng tôi thì dù đảng viên cộng sản Lê Hiếu Đằng **“Phản tỉnh thật”** hay **“Phản tỉnh giả”** đều có lợi cho công cuộc chống cộng vì mục tiêu dân chủ hóa đất nước của chúng ta. Vì vậy, những ai là người Việt quốc gia chân chính mà quá đa nghi cần cảnh giác để không tiếp tay cho **“Đặc tình truyền thông Việt cộng”**, mỗi khi thấy một đảng viên phản tỉnh chậy về phía quốc gia, dân tộc, thường **“tương kế tựu kế”** tạo sự nghi ngờ để bị cô lập, tẩy chay, hầu giảm thiểu hay vô hiệu hóa những bất lợi do sự **“phản tỉnh của đồng chí mình”** gây ra. Đây là thủ đoạn Việt cộng từng làm trong quá khứ (*điên hình như với cựu đảng viên CS Bùi Tín hiện ở Pháp, Nguyễn Cần ở Nga và nhiều nhiều người khác... bị nghi ngờ và bị “đánh” dài dài chưa dứt...*) sẽ tiếp tục làm cho đến khi Việt cộng bị tiêu vong hoàn toàn.

Phản chúng tôi thì tin là đảng viên cộng sản Lê Hiếu Đằng “Phản tỉnh thật” (cũng như rất đông đảng viên cộng sản khác đã phản tỉnh nhưng còn giấu mặt...). Sự tin tưởng của chúng tôi căn cứ trên:

1.- Chiều hướng suy tàn của chủ nghĩa cộng sản trên phạm vi toàn cầu đã là tất yếu (*không thể khác, không thể đảo ngược*), với thực tế là sự sụp đổ chế độ cộng sản thiết lập đầu tiên là Liên Xô (*Liên bang Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Xô-Việt mà Việt cộng từng coi là “Tổ quốc xã hội chủ nghĩa” của mình*), kéo theo sự tan rã hệ thống các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu, nay chỉ còn sót lại 4 nước trong đó có Việt Nam, chỉ còn đeo cái vỏ **“xã hội chủ nghĩa”** (*Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam*), còn cái ruột đã dần dần biến thể trong **“Môi trường mật ngọt kinh tế thị trường”** qua **“Tur bản chủ nghĩa”** (*mà chúng tôi thường gọi nôm na là chế độ “đỏ vỏ, xanh lòng” hay kiểu “treo đầu dê bán thịt chó” của gian thương*).

2.- Tình hình thực tế tại Việt Nam đã biến chuyển ngày một rõ nét theo chiều hướng phát triển tất yếu của chiến lược toàn cầu mới: Toàn cầu hóa về chính trị (*dân chủ hoá các hệ độ độc tài các kiểu*) song song với thị trường tự do hóa các nền kinh tế chỉ huy hoạch định cứng rắn (*giải tư các xí nghiệp quốc doanh, chấp nhận nhiều thanh phần kinh tế cạnh tranh...*).

Thực tế là, đảng Cộng sản Việt Nam đã phải trả lại một số quyền dân chủ, dân sinh, nhân quyền căn bản cho nhân dân. Nhân dân không còn “Sợ” Đảng và chính quyền Việt cộng như trước đây. Trên thực tế, từ nhiều năm qua, nhân dân đã giám xuống đường đấu tranh đòi các quyền lợi hợp pháp

chính đáng của mình. Nhà cầm quyền đã và đang tiếp tục lùi dần về phía dân chủ dưới áp lực quốc tế và lực đẩy, lực xoay của các cuộc đấu tranh đòi tự do, dân chủ và nhân quyền của nhân dân trong nước và quốc dân Việt Nam khắp nơi ở hải ngoại.

3.- Đối với cá nhân đảng viên CS Lê Hiếu Đằng, là một đồng môn cựu sinh viên Đại học Luật khoa Sài Gòn. Trong quá khứ, Lê Hiếu Đằng từng được hấp thụ những kiến thức luật học theo ý thức hệ dân chủ Phương Tây, từng sống trong **chế độ dân chủ pháp trị Việt Nam Cộng Hòa**, nhưng đã đi theo Việt cộng vì đã nhận thức, đánh giá sai lầm về chế độ và xã hội Miền Nam, khi không thấy chế độ độc tài đảng trị và xã hội **“Xã hội chủ nghĩa”** Miền Bắc tồi tệ hơn nhiều; lại không phân biệt được thực chất và ý nghĩa của cuộc chiến chống thực dân Pháp trước năm 1954 (*chống ngoại xâm giành độc lập cho dân tộc*) hoàn toàn khác với cuộc chiến tranh Quốc-Cộng sau này (*Nội chiến ý thức hệ, cả hai chính quyền của hai chế độ Bắc-Nam đều là công cụ chiến lược của ngoại bang*).

Giờ đây, sau 38 năm Việt cộng cưỡng chiếm được Miền Nam, xây dựng “Xã hội chủ nghĩa” trên cả nước, đảng viên cộng sản Lê Hiếu Đằng đã có đủ dữ kiện thời gian, không gian để **“phản tỉnh thật”**, như anh đã mở đầu bài **“Viết trong những ngày nằm bệnh”**:

“Sau hơn 45 năm chiến đấu trong hàng ngũ Đảng Cộng sản Việt Nam, với 45 tuổi Đảng, những trải nghiệm cay đắng mà tôi cùng nhiều bạn bè nữa trong phong trào học sinh sinh viên trước 1975 đã chịu đựng, thôi thúc tôi phải “thanh toán”, “tính sổ” lại tất cả.”

Trong bài **“Viết trong những ngày nằm bệnh”**, tại điểm 1 (**Vì sao tôi đi kháng chiến, vào ĐCS Việt Nam?**) Lê Hiếu Đằng đã tự biện minh cho sự lầm lạc đi theo Việt cộng của mình (*cũng như phân đông những người tuổi trẻ cùng thời đã đi theo Việt cộng*) là vì **“Bạn bè tôi và bản thân tôi cũng bị thôi thúc bởi những tình cảm đó: lòng yêu nước, ý chí chống xâm lược, giành độc lập tự do dân chủ cho Tổ quốc để xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn các chế độ cũ ở đó công nhân, nông dân, người lao động, những người hi sinh nhiều trong chiến tranh có cuộc sống ấm no, hạnh phúc đã thôi thúc chúng tôi lên đường...”**.

Tôi biết nhưng không quen CSVLK Lê Hiếu Đằng vì chưa một lần tiếp xúc với anh. Thế nhưng tôi tin lời biên bạch cho sự lầm lạc theo Việt cộng của CSVLK Lê Hiếu Đằng (*cũng như nhiều sinh viên khác*) là thật và anh cũng **“Phản tỉnh thật”**.

Trước 30-4-1975, tôi không quen, nhưng biết CSVLK Lê Hiếu Đằng là một trong những sinh viên đã hoạt động nằm vùng cho Việt Cộng. Tại Trường Luật Sài Gòn, ngoài CSVLK Lê Hiếu Đằng, một số CSVLK nằm vùng khác như: Triệu Quốc Mạnh- Nguyễn Đăng Trùng - Nguyễn Đăng

Liêm – Đỗ Hữu Cảnh – Trịnh Đình Ban - Đinh Viết Tứ - Hồ Hùng Vân – Nguyễn Long Hội, Tăng Thị Nga... Đó là những đồng môn mà chúng tôi quen biết hay có người chỉ biết mà không quen, theo nghĩa chỉ nghe biết về họ mà chưa một lần trực tiếp gặp gỡ trao đổi...(Có dịp chúng tôi sẽ viết những gì chúng tôi biết về họ).

Tất cả những sinh viên nằm vùng cho Việt Cộng ở Trường Luật hay các phân khoa khác trước đây, sở dĩ hoạt động được là nhờ **“Võ bực sinh viên quốc gia”** có thể hợp pháp, trong khung cảnh chế độ dân chủ pháp trị Việt Nam Cộng Hòa, dù mới hình thành còn nhiều bất hoàn và xã hội còn nhiều bất công. Thế nhưng, dù trong tình trạng đang có chiến tranh, các quyền dân chủ, dân sinh và nhân quyền căn bản vẫn được tôn trọng, bảo vệ và hành xử. Do đó, CSVLK Lê Hiếu Đằng (*cũng như các sinh viên nằm vùng khác*) mới có thể **“ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản”**, lợi dụng thể hợp pháp hoạt động công khai trong Ban chấp hành Tổng hội sinh viên Sài Gòn và Ban Đại Diện Luật Khoa, phát động các cuộc xuống đường chống chính phủ VNCH, theo sự chỉ đạo của Việt cộng.

Năm 1968 Lê Hiếu Đằng đã tham gia **“Liên Minh các lực lượng Dân tộc, dân chủ và Hòa bình Việt Nam”**, với luật sư Trịnh Đình Thảo làm Chủ tịch, Lê Hiếu Đằng Phó Tổng Thư Ký. Đây là một tổ chức do Việt cộng dựng lên để hỗ trợ về mặt chính trị cho cuộc **“Tổng tiến công và nổi dậy Tết Mậu Thân 1968”**. Vì tham gia Liên Minh này, CSVLK Lê Hiếu Đằng và một số cựu sinh viên luật khoa nằm vùng khác như Nguyễn Đăng Trừng, Tăng Thị Nga... và nhiều sinh viên nằm vùng ở các phân khoa khác đã lộ mặt nên phải trốn chây vào bưng, **sau khi làm cuộc Tổng Tiến Công mà không thấy nhân dân nổi dậy (mà chỉ thấy nhân dân bỏ chây khi VC đến) nên đã bị thảm bại.**

Sau 30-4-1975, đảng viên Lê Hiếu Đằng được Đảng và Chính quyền Việt cộng cho công tác trong Mặt Trận Tổ Quốc Thành Phố HCM (*Phó Chủ tịch Mặt Trận*), một tổ chức ngoại vi của đảng CSVN. **Trong những ngày tháng năm đầu sau “Giải phóng”**, một số sinh viên luật khoa nằm vùng khác thì được công tác trong ngành công an (*công cụ bảo vệ nền chính vô sản*) như Nguyễn Đăng Trừng, Nguyễn Đăng Liêm, Đỗ Hữu Cảnh, Đinh Viết Tứ ...

Theo chỗ chúng tôi được biết thì chỉ một vài năm sau ngày **“Giải phóng”** (?!), đảng viên cộng sản Lê Hiếu Đằng (*cũng như phần đông những sinh viên lữ đi theo Việt cộng*) đã **“phản tỉnh”** rất sớm, nhưng phải dấu mặt cho đến hôm nay mới dám **“phản tỉnh công khai”** (*phần đông còn dấu mặt*). Tất cả vì đã lữ **“nhúng tay vào tràn”**, vì sợ bộ máy **“Chuyên chính vô sản”** trấn áp, nghiền nát; vì sợ mất các ưu quyền đặc lợi mà chế độ mới

dành cho bản thân, gia đình cán bộ đảng viên cộng sản cũng có...nên tất cả đành phải “**ngậm miệng ăn tiền**”.

Tôi biết sự “**Phản tỉnh**” rất sớm của CSVLK Lê Hiếu Đằng, qua hiện tượng một số người dân mách bảo cho nhau biết khi gặp khó khăn, áp bức, bất công gì hãy tìm gặp “**Ông Lê Hiếu Đằng bên Mặt Trận**” nhờ can thiệp. Một vài người sau khi gặp “**Phó Chủ Tịch Mặt Trận Thành Phố Lê Hiếu Đằng**” đã kể lại cho tôi nghe về thái độ, lời nói khi tiếp xúc với những người dân chạy đến nhờ “**can thiệp**”, đã thể hiện sự bất mãn, tức giận những việc làm sai trái, ức hiếp nhân dân của các viên chức chính quyền các ngành, các cấp. Mặc dầu “**phản tỉnh**” rất sớm, đảng viên CS Lê Hiếu Đằng vẫn chỉ giám bầy tỏ thái độ và hành động phản kháng tiêu cực, vẫn tiếp tục nằm trong guồng máy đảng và Nhà nước Việt cộng và chỉ rời bỏ nó khoảng 4 năm trước đây (2009-2013) khi đến tuổi về hưu, không còn quyền lực gì trong tay. Trong những năm tháng gần đây, tình thế đất nước thay đổi ngày càng bất lợi cho Đảng và chế độ Việt cộng, Lê Hiếu Đằng mới giám tham gia cao trào đấu tranh của quần chúng đòi các quyền dân sinh, dân chủ, nhân quyền và chống Tàu cộng xâm lược.

Giờ đây, sau thời gian nằm bệnh, suy nghĩ lại quá khứ, ở tuổi ngoài “**Thất thập cổ lai hy**”, đảng viên CS Lê Hiếu Đằng mới giám “**Phản tỉnh công khai**” và bầy tỏ thái độ hành động phản kháng chế độ quyết liệt như thế. Dẫu sao trẻ còn hơn không và tuy “**trẻ**” nhưng “**chưa muộn**”. Tuy nhiên, nhân dân trong nước và quốc dân Việt Nam ở hải ngoại vẫn đang chờ những hành động cụ thể tiếp theo có lợi cho dân cho nước, để không còn ai nghi ngờ đảng viên CS Lê Hiếu Đằng “**phản tỉnh giả**”, làm “**cò môi**” theo chỉ thị ngầm của đảng Cộng sản Việt Nam nữa.

Dẫu sao, quốc dân Việt Nam trong và ngoài nước cũng nên thông cảm và cho cơ hội để đảng viên CS Lê Hiếu Đằng làm được những điều ích quốc lợi dân trong những ngày tháng tới, để chúng tỏ sự “**Phản tỉnh thật sự**” của mình; để đóaí công chuộc tội, do đã làm lạc trong quá khứ đi theo Việt cộng, mà dù muốn dù không cũng phải gánh chịu một phần trách nhiệm trước nhân dân và lịch sử, về những di hại do Việt cộng gây ra cho nhân dân, dân tộc và đất nước trong nhiều thập niên qua.

Thiện Ý

Houston, ngày 20 tháng 8 năm 2013.